

Sự Truyền Giáo Và Làm Chứng Cá Nhân

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Công vụ 4:13, 14; Giăng 1:37-50; Thi thiên 139; 1 Phi-e-rơ 3:1-15; Giăng 4:37, 38.*

Câu Gốc: “Đức Giê-hô-va phán: Các người là kẻ làm chứng ta, và là đầy tớ ta đã chọn” (Ê-sai 43:10).

Tư Tưởng Quan Trọng: Những người thích lời hứa về sự cứu rỗi sẽ muốn hướng dẫn các người khác để họ cũng có kinh nghiệm như vậy.

Nhiều người sẽ nghe tin mừng về Đức Chúa Giê-su qua chương trình làm chứng và truyền giảng của hội thánh. Tuy nhiên, đôi khi cũng có một người đóng góp một phần quan trọng cho sự thành công của hội thánh. Trên vài thập niên vừa qua, các cuộc thăm dò ý kiến cho thấy bạn hữu, bà con, hay láng giềng, (tất cả dưới quyền lực của Đức Thánh Linh), là có ảnh hưởng lớn nhất để hướng dẫn người ta dâng lòng mình cho Đấng Christ. Các cuộc nghiên cứu cho thấy tới 83 phần trăm các tín đồ mới nói rằng ảnh hưởng của các thuộc viên hội thánh, bạn bè, và bà con thì quan trọng cho việc họ chấp nhận Đấng Christ. Đối với những người tham dự những buổi truyền giảng công cộng trước khi gia nhập hội thánh, 64 phần trăm tham dự vì họ được một người nào đó trong số người thân mời (trong vòng bạn bè).

Tuần này, chúng ta sẽ ôn lại những thí dụ trong Kinh Thánh về các hệ thống mạng lưới. Chúng ta cũng sẽ học về sự liên hệ giữa mình với Đức Chúa Giê-su và ảnh hưởng cá nhân của chúng ta trên những người gần gũi với chúng ta.

Đức Chúa Trời Của Tôi Và Tôi

Sự thành công của chúng ta trong việc làm chứng cho Đức Chúa Giê-su tùy thuộc vào mối tương giao của chúng ta với Ngài. Thật dễ dàng để học vài chương trình làm chứng và truyền giáo, rồi sau đó làm việc với sự khôn ngoan và sức mạnh của riêng mình. Đức Chúa Trời có thể sẽ ban phước cho sự cố gắng của chúng ta, nhưng chúng ta phải nhắc nhở mình rằng đây là công việc của Ngài, và chúng ta làm qua quyền lực của Ngài. Có phải chúng ta chỉ muốn chia sẻ kiến thức chẳng? Hay chúng ta muốn bắt đầu một mối tương giao thiêng liêng quan trọng? Và làm thế nào chúng ta có thể chia sẻ với những người khác điều mà chúng ta không có trong mình?

Lẽ dĩ nhiên, luôn luôn có các thí dụ của những người được Đức Chúa Trời dùng để dẫn người khác đến với Đức Chúa Giê-su, dù đức tin của người đó có yếu đến đâu. Thí dụ, trong một thành phố lớn cách đây nhiều năm, một phụ nữ trẻ tuổi gia nhập hội thánh. Cô làm việc nhiều để làm chứng cho anh mình. Sau nhiều năm, anh cô chịu phép báp-têm. Một tháng sau, cô bỏ đức tin, và cho tới bây giờ vẫn không tin. Những thí dụ như vậy có xảy ra. Sự thật là mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Giê-su càng sâu đậm, thì sự làm chứng của chúng ta càng mạnh mẽ hơn.

Công vụ 4:13, 14 cho thấy gì về mối tương giao Phi-e-rơ và Giăng có với Đức Chúa Giê-su? Sự tương giao này giúp Phi-e-rơ và Giăng thế nào để làm công việc của họ? Câu này nghĩa là gì, “họ [những người lãnh đạo] nhận biết hai người từng ở với Đức Chúa Giê-su.” Câu đó nghĩa là gì? Một người phải thế nào khi họ “từng ở với Đức Chúa Giê-su”?

Bài học trong Lời Chúa thì rõ ràng. Khi nghĩ về những cánh đồng truyền giáo của mình, chúng ta cần để Chúa hướng dẫn chúng ta vào một mối tương giao mật thiết với Ngài. Mối tương giao này sẽ cho chúng ta quyền lực.

Mối tương giao của bạn với Chúa thế nào? Sự hiện diện của bạn, cách bạn nói, cách bạn hành động, cách bạn đối xử với người ta, bày tỏ thế nào mối tương giao của bạn với Đức Chúa Trời? Hãy thành thật với chính mình.

Cánh Đồng Truyền Giáo Của Tôi

Khi Đức Chúa Giê-su nhìn vào đám đông, Ngài đầy lòng thương xót. Đọc Ma-thi-ơ 9:36. Đôi khi chúng ta nghĩ rằng Đức Chúa Giê-su chỉ nhìn thấy đám đông. Nhưng Ngài thật sự thấy mỗi người trong đám đông. Cũng một cách đó, chúng ta nên “biết” những cá nhân trong đám đông mà chúng ta đi ngang qua và chúng ta sống chung. Hội thánh chúng ta chỉ có thể biết mỗi người trong đám đông khi các thuộc viên hội thánh giao tiếp với từng người.

Những người chúng ta gặp và trò chuyện mỗi ngày thật sự là ở trong cánh đồng truyền giáo của chúng ta. Từ mối tương giao thân mật nhất trong gia đình, chúng ta có thể đi ra ngoài tới những bà con khác và bạn bè. Đôi khi có những người khác nhập vào hay rời khỏi vòng ảnh hưởng của chúng ta, và trong một thời gian ngắn, trở nên một phần của cánh đồng truyền giáo của chúng ta.

Hãy đọc Giăng 1:37-42. Tại sao Anh-rê nói với anh của mình về sự gặp Đấng Mê-si trước khi ông nói với những người khác?

Anh-rê đã là môn đồ của Giăng Báp-tít. Công việc của Giăng là dọn đường cho Đức Chúa Giê-su. Một số môn đồ của Giăng bắt đầu đi theo Đức Chúa Giê-su sau khi Giăng nói cho họ biết Ngài là Đấng Mê-si. Cuộc nói chuyện của Anh-rê với Đức Chúa Giê-su khiến ông rất vui mừng vì thế ông mau chóng đi tìm người gần nhất với mình. Người đó là Phi-e-rơ, anh của ông, là người Anh-rê đã nhiều đêm cùng đi đánh cá trên Biển Ga-li-lê.

Có những mối tương giao nào được bày tỏ trong Giăng 1:43-50? Phi-líp nói gì để trả lời sự nghi ngờ của Na-tha-na-ên? Chúng ta học được bài học nào từ câu chuyện này có thể giúp chúng ta hiểu sự làm chứng cá nhân có hữu hiệu?

Lúc đầu phong trào đi theo Đức Chúa Giê-su dường như lan truyền trong số những người ở Ca-bê-na-um và Bết-sai-đa. Hãy để ý Phi-líp không tranh luận khi Na-tha-na-ên nghi ngờ về Đấng Mê-si đến từ một nông thôn nhỏ, không quan trọng. Ông chỉ có lời mời giản dị, “Hãy đến xem.”

Ai trong vòng những người chung quanh mà bạn có thể làm một nhân chứng tốt hơn? Bạn phải hy sinh bao nhiêu để làm một nhân chứng tốt hơn cho họ?

Khả Năng Tốt Nhất Của Tôi

Khi những người lãnh đạo mục vụ cá nhân cần những người tình nguyện cho chương trình làm chứng và truyền giáo, chúng ta thường nghĩ có nhiều người khác giỏi hơn và có nhiều tài hơn chúng ta. Những người khác dường như tự tin hơn và có khả năng hơn. Nhưng Kinh Thánh cho chúng ta thấy Đức Chúa Trời không tìm kiếm người có ơn tốt nhất hay tài giỏi nhất. Thay vào đó, Ngài tìm kiếm những người sẵn lòng để được dùng, dù họ có ơn hay tài năng gì.

Một thí dụ hay về điều này là khi Đức Chúa Trời kêu gọi Môi-se để cứu dân Ngài khỏi ách nô lệ ở Ê-díp-tô. Môi-se thấy nhiều lý do tại sao người khác có lẽ tốt hơn cho công việc mà Đức Chúa Trời đã dự định (xin đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 3:11; 4:10). Trong trí của Môi-se, ông nghĩ có những lý do đúng để không làm những gì Chúa kêu gọi ông làm.

Để đáp lại lời kêu gọi cho chương trình truyền giáo, nhiều tín đồ ngày nay nghĩ cũng như Môi-se. “Tôi là ai mà dám làm công việc như vậy?” “Nếu họ hỏi tôi những câu hỏi khó thì sao?” “Tôi chẳng phải là người nói giỏi.” Chúng ta có thể cười Môi-se vì ông nghĩ rằng Đức Chúa Trời cần một người giỏi hơn để làm công việc của Ngài. Nhưng Chúa biết khả năng của Môi-se. Ông có thể có những sợ hãi và lo lắng, nhưng ông là người đúng cho công việc đặc biệt này.

Sự lựa chọn Môi-se cho thấy Đức Chúa Trời biết chúng ta hơn là chúng ta biết mình. Đức Chúa Trời không chú ý đến các hành động trong quá khứ, nhưng đến khả năng cá nhân. Mỗi tín đồ có những khả năng lớn để góp phần vào công việc Chúa.

Chúng ta phải cẩn thận để không chạy trước Chúa. Đúng, chúng ta cần tự kiểm điểm để coi mình đang ở đâu trong vấn đề thuộc linh. Chúng ta cũng cần hiểu rằng lòng người có thể “mù quáng” về những sự yếu đuối của mình. Vì thế, điều tốt nhất là xin Đức Chúa Trời thử chúng ta và cho chúng ta thấy tình trạng thật của mình. Vì tình trạng của chúng ta thường ảnh hưởng khả năng của chúng ta.

Xin đọc Thi thiên 139. Tại sao Đa-vít xin Chúa tra xét lòng ông? Có những bài học nào cho chúng ta ở đây, không phải chỉ cho sự làm chứng, nhưng trong những bước đi theo Chúa? Chúng ta học được gì từ Thi thiên này ngay bây giờ? Ở đó, có sự yên ủi, hy vọng, và khuyến khích nào cho bạn? Đồng thời, Thi thiên đó nói gì với bạn về những thay đổi bạn cần làm trong đời sống mình?

SỰ LÀM CHỨNG CỦA MỘT ĐỜI SỐNG CÔNG BÌNH

Những hành động có thật sự nói lớn hơn lời nói chẳng? Có, đúng như vậy. Một sứ điệp có thể được nói lên qua hành động mà không cần lời nói. Nhưng một sứ điệp cũng mạnh không kém qua lời nói mà không cần hành động. Tuy nhiên, một sứ điệp sẽ rất mạnh mẽ khi cả hành động và lời nói hòa hợp với nhau. Khi tuyên bố chúng ta yêu mến Đức Chúa Trời, nhưng hành động của chúng ta không bày tỏ tình yêu đó là giả hình. Và sự làm chứng tột nhất là khi lời nói và hành động không đi đôi với nhau.

Trung thành trong mọi sự bạn làm thì nói lớn hơn. Gia đình và bạn hữu có thể không nghe những gì bạn nói, nhưng họ đang quan sát bạn kỹ lưỡng để xem bạn có làm những gì bạn xưng hay sống theo sự tin tưởng của bạn hay không.

1 Phi-e-rơ 3:1-15 nói với chúng ta gì về quyền lực của đời sống một Cơ Đốc nhân để đem những người chưa tin đến với Đấng Christ? Hãy tưởng tượng sự làm chứng của chúng ta có quyền lực biết bao nếu chúng ta sống theo những lời dạy trong các câu này. Câu 15 có sứ điệp nào về sự quan trọng của việc làm chứng cá nhân? Xin cũng đọc Ma-thi-ơ 5:16.

Chúng ta hãy tưởng tượng sự rắc rối thế nào khi một người đàn bà ngoại giáo chấp nhận Đức Chúa Giê-su làm Cứu Chúa mình trong khi chồng của bà vẫn là người thờ hình tượng. Sự quan tâm của bà về sự cứu rỗi của chồng có thể khiến bà tranh cãi hay cần nhả chồng mình. Bà có thể nghĩ ông là một phần của cánh đồng truyền giáo của bà. Nhưng, như Phi-e-rơ gợi ý, bà có thể trung thành với Đức Chúa Trời mình và hy vọng và cầu nguyện rằng đời sống thánh thiện của mình có thể đem ông chồng không tin đến cùng Đức Chúa Giê-su. Nói cách khác, bà có thể để những hành động trong đời sống hằng ngày của bà làm một nhân chứng hùng hồn.

Để sự sáng của chúng ta chiếu ra là một việc quan trọng tác động đến những người đang lạc mất đối với nước trời. Những người chung quanh chúng ta không nên chỉ nghe những lời tốt của chúng ta, họ cũng phải thấy những việc lành của chúng ta nữa. Khi làm vậy họ sẽ thấy quyền lực của Đức Chúa Trời làm việc qua chúng ta. Và Đức Thánh Linh sẽ thách thức họ để nhận ra những ơn phước về sự hiện diện của Đức Chúa Trời trong đời sống con người. Người ta phải tin rằng Cơ Đốc giáo không phải chỉ là một danh hiệu chúng ta xưng nhận. Đó cũng là mối tương giao đem lại quyền lực mà chúng ta được hưởng. Dùng những gương sáng là một phương pháp quan trọng của sự dạy dỗ. Và Cơ Đốc nhân là những tấm gương dù họ biết hay không. Chúng ta làm chứng bởi những gì chúng ta làm và chúng ta là ai thì còn hơn cả những điều chúng ta nói. Nếu đó là một tư tưởng đáng sợ, thì đúng như vậy.

SỰ GÓP PHẦN CỦA TÔI CHO CẢ HỘI THÁNH

Tuần này chúng ta sẽ coi cánh đồng truyền giáo cá nhân của mình và khả năng làm chứng và truyền giáo của chúng ta. Cũng quan trọng để hiểu lẽ thật rằng hội thánh là một nhóm có nhiều thuộc viên. Công việc của mỗi người góp phần vào chương trình truyền giáo toàn diện của hội thánh. Bạn có biết hội thánh của bạn có chương trình gì để dẫn người ta đến với Chúa không? Bạn có thể mời những người trong cánh đồng truyền giáo của bạn đến tham dự các chương trình của hội thánh. Tuy nhiên, ban lãnh đạo chương trình truyền giáo của hội thánh bạn có biết bạn đang làm gì trong cánh đồng truyền giáo của bạn không? Nếu có, họ có thể hỗ trợ bạn qua lời cầu nguyện và những tài liệu.

Hãy đọc Giảng 4:37, 38. Những lời của Đức Chúa Giê-su cho chúng ta sự khuyến khích nào, “Người này thì gieo, người kia thì gặt”? Đức Chúa Giê-su thật sự nói gì ở đây? Bạn đã thấy lẽ thật đó làm việc thế nào trong kinh nghiệm của bạn?

Có thể, trong trường hợp này, Đức Chúa Giê-su đang nói về hội giống Phúc Âm mà Ngài, Giảng Báp-tít, và người đàn bà Sa-ma-ri đang gieo. Các môn đồ đang gặt những gì người khác gieo. Và thời gian đã đến khi các người gieo giống và những con gặt cùng nhau vui vẻ.

Khi Đức Chúa Giê-su phán, “Người này thì gieo, người kia thì gặt,” Ngài không nói rằng là cá nhân, chúng ta có thể là người gieo hay người gặt. Hội thánh chúng ta có thể chú ý nhiều đến những con gặt. Tuy nhiên, có điều đúng là, nếu không có người gieo, thì sẽ không có mùa gặt. Chúng ta đều được gọi để gieo và để gặt. Và trong các hội thánh địa phương có nhiều thí dụ về các hoạt động để gieo và gặt. Có thể những gì bạn gieo trong cánh đồng truyền giáo cá nhân của bạn sẽ được gặt trong những chương trình truyền giáo của hội thánh. Có thể hội giống những người khác gieo sẽ được gặt khi người ta đến trong cánh đồng truyền giáo cá nhân của bạn.

Chúng ta nghĩ về làm thế nào mỗi người góp phần vào việc chung (xin đọc 1 Cô-rinh-tô 12:12-27). Nhưng phương pháp làm ruộng cũng nhắc nhở chúng ta rằng trước khi hội giống được gieo phải có người đã sửa soạn cánh đồng và cấy xới đất.

Thật rõ ràng gieo giống và gặt hái là một phần của phương pháp được tiếp tục sau khi một người đã gia nhập hội thánh. Mùa màng không được bỏ lại ngoài đồng nhưng được thu góp lại trong kho.

Làm thế nào bạn tham gia nhiều hơn trong công việc gieo giống và gặt hái trong hội thánh? Bằng những cách nào, bạn nhận biết rằng đức tin của bạn được mạnh hơn khi bạn làm việc cho sự cứu rỗi của người khác? Bạn nghĩ tại sao như vậy?

Thứ Sáu *11 Tháng 5

Nghiên Cứu Bổ Túc: Sự chuẩn bị đời sống thuộc linh cho mục vụ cá nhân.

Trong khi chúng ta không thể chối bỏ lẽ thật về Kinh Thánh và những phương cách làm chứng và truyền giáo, chúng ta phải thận trọng là không chểnh mảng việc chuẩn bị đời sống thiêng liêng của mình. Đức Thánh Linh là phần quan trọng của sự phát triển đời sống thuộc linh. Để có kinh nghiệm quyền lực của Đức Thánh Linh trong việc truyền giáo, chúng ta phải mở lòng để Ngài hướng dẫn.

Khi chúng ta bắt đầu hầu việc Đức Chúa Trời, chúng ta nhận ra những nhu cầu thiêng liêng của mình. Chúng ta cầu xin và nhận được Đức Thánh Linh, sau đó Đức Thánh Linh ban cho chúng ta quyền lực để tiếp tục làm việc cho Chúa.

Bí quyết để chuẩn bị đời sống thuộc linh là hằng ngày dâng hiến ý muốn mình cho Đức Chúa Trời, hằng ngày sẵn lòng chết cho cái tôi và nhận ân điển của Đấng Christ, và hằng ngày nhớ những gì Đấng Christ đã ban và những gì Ngài muốn chúng ta đáp lại món quà ấy.

Đề Tài Thảo Luận:

① Về việc cứu linh, Ellen G. White đã viết sự thách thức này, “Sự thành công của bạn sẽ không tùy thuộc nhiều vào những gì chúng ta biết và đã làm. Điều quan trọng hơn là tùy thuộc vào khả năng của bạn để tìm đường đi vào lòng người.” – Phỏng trích *Gospel Workers*, tr. 193. Điều quan trọng nào bà nói ở đây? Chúng ta thường thấy người ta xoay lưng lại với bằng chứng mạnh mẽ của sứ điệp chúng ta. Thường thường các giáo lý, dù có đến từ Kinh Thánh, sẽ không tác động một người với tấm lòng đóng kín. Làm thế nào chúng ta cảm động lòng họ? Thật quan trọng hơn biết bao là chúng ta sống những gì mình xưng nhận hơn là chỉ “giảng” giáo lý?

② Hãy nghĩ về lời khuyên này, “Những tia sáng cuối cùng của ánh sáng tình thương, sứ điệp cuối cùng của tình thương sẽ được ban cho thế gian, là gương sáng của bản tính Đức Chúa Giê-su về tình yêu thương. Các con cái của Đức Chúa Trời phải bày tỏ sự vinh hiển của Ngài. Họ phải bày tỏ ân điển của Đức Chúa Trời đã làm gì trong đời sống và bản tính của họ.” – Phỏng trích Ellen G. White. *Christ’s Object Lessons*. tr. 415, 416. Câu hỏi là, Làm thế nào chúng ta hằng ngày “bày tỏ sự vinh hiển của Ngài”? Trong 24 giờ đồng hồ vừa qua, bạn có thường bày tỏ sự vinh hiển của Đức Chúa Trời trong đời sống mình chẳng? Lối sống của bạn bày tỏ lời chứng nào về đức tin bạn? Làm thế nào hội thánh bạn “bày tỏ sự vinh hiển của Ngài”?